

میزان آمادگی بیمارستان های دانشگاه علوم پزشکی ایران در جذب گردشگران پزشکی بر اساس استانداردهای

کمیسیون مشترک بین الملل

چکیده

مقدمه: گردشگری پزشکی بیانگر یک صنعت رو به رشد پرسرعت است که منجر به وجود آمدن فضایی شده که در آن بیماران برای دریافت خدمات پزشکی به فراتر از مرزهای ملی سفر می کنند. کشورهایی در جذب سرمایه عظیم و میلیاردری این صنعت موفق اند که دارای کیفیت پذیرفته شده از منظر استانداردهای معتبر جهانی باشند. این مطالعه با هدف ارزیابی میزان آمادگی بیمارستان های منتخب دانشگاه علوم پزشکی ایران در جذب گردشگران پزشکی بر اساس استاندارد های کمیسیون مشترک بین الملل (JCI) انجام گرفته است.

روش بررسی: این مطالعه به صورت توصیفی - مقطعی در بیمارستان های هاشمی نژاد، قلب رجائی، شهید مطهری و حضرت رسول (ص) و در سال ۱۳۸۸ صورت گرفته است. به منظور جمع آوری داده ها از چک لیست استاندارد های کمیسیون مشترک بین الملل (شامل ۷ عنوان استاندارد بیمار محور و ۶ عنوان استاندارد سازمان محور) استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل داده ها نیز از تکنیک های موجود در آمار توصیفی همچون میانگین، انحراف معیار، درصد و ... استفاده شده است.

یافته ها: بر اساس یافته های پژوهش، میانگین میزان رعایت استاندارد های JCI در بیمارستان های مورد بررسی ۶۴/۳ درصد می باشد. که این میزان برای استاندارد های بیمار محور ۶۶ درصد و برای استاندارد های سازمان محور ۶۲/۶ درصد می باشد که حاکی از این است که سطح رعایت استاندارد های بیمار محور بالاتر از سطح رعایت استاندارد های سازمان محور است. در مجموع استاندارد ها نیز استاندارد «مدیریت تجویز و استفاده از دارو» با میانگین میزان رعایت ۷۵/۵ درصد بیشترین و استاندارد «حقوق بیمار و خانواده» با میانگین میزان رعایت ۵۴/۹ درصد کمترین میزان رعایت را دارا می باشند. در بین بیمارستان ها نیز بیمارستان هاشمی نژاد با میزان رعایت ۶۹/۶ درصد بیشترین میزان آمادگی را داراست و بیمارستان مطهری با میزان رعایت ۶۰/۶ درصد کمترین میزان آمادگی را در بین بیمارستان ها دارا می باشد. این میزان برای بیمارستان رجائی ۶۵/۲ درصد و برای بیمارستان رسول (ص) ۶۱/۷ درصد می باشد.

نتیجه گیری: در مجموع به نظر می رسد که بیمارستان های مورد پژوهش آمادگی نسبی در جذب گردشگران پزشکی دارند که البته این توانمندی ها در برخی از استانداردها مناسب (دسترسی و تداوم درمان، ارزیابی بیماران، مراقبت های بیهوشی، مدیریت دارو و پیشگیری و کنترل عفونت) و در برخی دیگر ناکافی (حقوق بیمار و خانواده، مراقبت بیماران، آموزش بیماران و خانواده، بهبود کیفیت و ایمنی، مدیریت تسهیلات و ایمنی و اداره، رهبری و هدایت) است. با توجه به مشخص شدن نقاط قوت و ضعف این بیمارستان ها می توانند به منظور افزایش توانمندی های خود از مدل تجزیه و تحلیل SWOT که در صنعت گردشگری پزشکی برخی از کشورها از آن استفاده می شود بهره ببرند.

کلید واژه ها: گردشگری پزشکی، بیمارستان آموزشی - درمانی، استاندارد های JCI، آمادگی